

อย่าระลึกนึกถึงพระคุณแม่.....แค่วันเดียว..

นำเสนอเมื่อ : 7 ส.ค. 2552

อย่าระลึกนึกถึงพระคุณแม่.....แค่วันเดียว..

.....^๒งานวันเกิดยิ่งใหญ่ใครคนหนึ่ง ลลอลกันในกลุ่มผู้หมอง
หลงลาภยศสรรเสริญเพื่ิหนึ่งวัน วันเกิดลุ่มซีพีหนึ่งวันตาย
อีกมุมหนึ่งซึ่งเหนานเศวตแท้ หญิงแก่หนึ่งหมองและคอยพาย
ไฉ่วันดีในวันอันตาย แม่ค้ออลสายใดคิดแบบปลิดขนม
วันเกิดลูกก็ค้อล้วยวันตายแม่ เจ็บท้องเท่าไรก็ไม่บ่น
กว่าลุ่มท้องกว่าค้อลสรอดเป็นคน เติบโตจนบัดนี้เพราะใคร
แม่เจ็บเขินขาดใจในวันนี้ ก็ยเป็นวันลูกลลอลกันค้องโต
โตชีวิตแล้วก็หลังระเว้งใจ สิมผู้ให้ชีวิตค้อนิจจา
ไหนเราเรียกกันว่าวันเกิด วันผู้ให้กำเนิดจะถูกกว่า
ค้อวยพรที่เขียนควรเปลี่ยนมา ให้มารดาคุณเป็นสุขจึงถูกแท้
เลิกจัดงานวันเกิดกันเถิดนะ ควรจะค้อคุณจากกราบท่านแม่

.....^๓ระลึกถึงพระคุณคุณแม่ คุณแม่ผู้จงามประจาตัว.....
.....อย่างไรก็ตามท่านคุณลูกทั้งหลาย พึงอย่าได้ล้าลึก สำนึกพระคุณแม่ แค่วันเกิดกับวันแม่ แต่ต้องรักแม่ สำนึกในพระคุณแม่ทุกวัน จนวันตาย.....

๒
พระคุณแม่ สูงสุด มหาศาล
พระคุณแม่ เลิศกว่า สุธาธาร
ใครจะปาน แม่ฉัน นั้นไม่มี
อันพระคุณ ใครใคร ในภิกพ
ยังจูบ แจ้งคำ มาพร้าขาน
แม่และพ่อ มีคุณต่อบุตร สุดประมาณ
ขอรกราบกราน ระลึกถึง ซึ่งพระคุณ
เจ้าข้าเอ๋ย ใครหนอใคร ให้กำเนิด
จึงก่อเกิด เติบใหญ่ ด้วยไออุ่น
ทั้งกล่อมเกลี้ยง เลี้ยงลูกมา ด้วยการุณ
เฝ้าค้ำจุน ให้อวดพัน เป็นคนมา
ถึงลำบาก ร่างกายใ จห้วงลูก
ด้วยพันผูก ดวงใจ ให้ห้วงหา
ห้วงใคร จะอุ่นเท่า อีกเล่าหา
คอยปลอบเช็ด น้ำตา คราระทม
เป็นแดนใจ ไสสะอาด ปราศกิเลส
เป็นสรเพ็ชฌ์ ของบุตร พิสุทธิสม
ความรักเปี่ยม เมตตา นำนิยม
ประดุจลม ไชยเย็น ใครเห็นดี
หอบสังขาร ทำงาน เลี้ยงลูกน้อย
เกรงจะค้อย ใจทราม ต่ำศักดิ์ศรี
จึงส่งให้ ได้ศึกษา วิชามี
ให้ได้ดี กว่าแม่พ่อ หวังรอดอย
เหมือนนกกา หาเหยื่อ มาเผื่อลูก
เปรอความสุข หาทรัพย์ไว้ ให้ใช้สอย
ยามไกลพราก จากอุรา ตั้งตาคอย
ใจละห้อย นอนสะดุ้ง ชื่นชมทรวง
กว่าลูกลูก จะสำนึก พระคุณท่าน
ช่างเนิ่นนาน บ้างชีวา ลาลับลวง
บ้างก็ป่วย จนแทบ สิ้นแสดวง
ลูกจึงห้วง เอาใจใส่ ในกายา
อย่าให้รอ ไกลตาย จึงกราบไกล
เป็นศพไป จึงรู้บุญ คุณท่านหนา
ยามท่านอยุ่ คุรรู้ซัด สร้างศรัทธา
ตอบแทนคุณ มารดา บิดาเอย
ขอหอบน้อม หมอบกราบแท้ พระแม่แก้ว
สำนึกแล้ว ความเลว เคยเหลวไหล
ลูกซึ่งแล้ว แนววิถีที่เป็นไป
แม่เข้าใจ เพราะลูกมา จนซาชิน
ลูกสร้างกรรม ทำบาป กราบเท้าแม่
ซึ่งใจแท้ แม่อภัย ให้หมดสิ้น
น้ำตาแม่ แต่ละหยด ที่รดริน
ลูกถวิล ตั้งน้ำกรร รดหัวใจ
ลูกสำนึก ในพระคุณ คุณแม่แล้ว
ร่มโพธิ์แก้ว โพธิ์ทอง ของลูกเอย
อันกุศล ผลบุญ ที่คู้เคย
ขอชดเชย คุณแม่พลัน กตัญญู
.....